

[Helen Beim]

nem anvendelse af renere teknologi ændre vores adfærd inden for hele affalds- og produktområdet.

Med den nye lovgivning er det ikke kun inden for genanvendelse, men også inden for andre affaldsområder, man kan iværksætte forsøg med nye ordninger for affaldsbehandling. Vi synes fra Socialdemokratiets side, det er godt, at der også kommer økonomi i at kunne give tilskud til forskning, ligesom vi synes, det er godt, at det bliver præciseret, hvorledes klagebestemmelserne skal administreres, og endelig vil vi gerne understrege, at vi ønsker en hurtig og grundig sagsbehandling i Miljøudvalget.

Vi er helt sikre på, at der er mange borgere og mange kommuner, der hilser dette lovforslag velkomment. Det vil med den rette brug virkelig skabe en ændring på hele affaldsområdet, og det trænger vi til.

Jens Jørgensen (KF):

Når vi taler om miljø – og det er jo unægtlig hovedemnet lige nu – er der nogle grundlæggende principper, jeg synes vi skal arbejde ud fra. Det første grundprincip er, som jeg ser det, at vi skal formindske forbruget af ressourcer, som ikke gendannes i samme tempo i naturen.

Men har vi nu brugt nogle ressourcer og står med nogle varer, er der ligesom tre pæle i miljøsynspunkterne. Den ene er, at vi skal arbejde ud fra princippet maksimal genanvendelse. Dernæst, når man ikke kan genanvende hele den produktside, der måtte være, må det være maksimal forbrænding. Så skulle der meget gerne kun blive nogle smuler tilbage, og disse smuler skal så gå til affaldsdeponering.

Det, der lægges op til med det lovforslag, miljøministeren har fremsat, er en tilbagetagningspligt. Og det, der ligger som princip bag dette formål, er, at producentansvaret bliver understreget. Altså at vi siger, det er producenten og ikke alle os forbrugere, der bærer ansvaret. Og det er et grundlæggende rigtigt princip.

Man kan tale om transportemballage, man kan tale om glas, og man kan tale om bildæk; det er de tre temaer, der fortrinsvis har været inde i debatten tidligere. Det næste, der kommer på, er nok elektronikaffald, køleskabe, fryser, biler og bildele.

Vi lægger megen vægt på fra Det Konservative Folkepartis side, at man, så langt det over-

hovedet er muligt, arbejder for at få brancheaftaler hjem. Altså så lidt styring oppefra som overhovedet muligt, så lidt bureaukrati – der meget nemt kan kamme over og blive til bureaukratur – som overhovedet muligt. Det er jo lykkedes via brancheaftaler at nå resultater: PVC-området er ét område, batteriområdet et andet. Det frivillige princip er vigtigt.

Men jeg tror, at miljøministeren rammer rigtigt – det svarer også til de synspunkter, den tidligere regering fremførte – når han siger, at der givetvis skal være en lovramme, hvor der indskrives nogle pligter, nogle muligheder for at gribe ind. Det er den balance, jeg tror man er ved at finde i det lovforslag, som jo også den tidligere regering stod bag.

Vi arbejder positivt for disse her tanker. Under udvalgsarbejdet vil vi gøre nogle synspunkter gældende og stille nogle spørgsmål, så vi sikrer os imod konkurrenceforvridning og sikrer os imod en lovgivning, som kan kvæle gode og sunde firmaer. Men grundprincipperne i dette lovgivningsarbejde, som strækker sig fra den forrige og ind i denne regering, er rigtige og rimelige. Og vi giver tilsagn om en god og hurtig udvalgsbehandling.

Filt Jensen (V):

Om lovforslag nr. L 217: Det overordnede mål, reduktion af affaldsmængden, specielt mængden af miljøbelastende affald, har vi i Venstre en positiv holdning til.

Et af målene må være en udvikling mod produkter, der egner sig for genbrug. Størst succes på genbrugsområdet har vi med øl- og sodavandsflasker, hvor vi jo nærmer os de 100 pct. Men der er efterhånden også et betydeligt genbrug af læskedriks- og vinflasker.

Lovforslag nr. L 217 er en bemyndigelseslov, der giver miljøministeren mulighed for at pålægge erhvervsliv, producenter og importører pligt til at tage udtjente produkter tilbage og sørge for, at de i videst muligt omfang bliver genanvendt. Det gælder også produkter, der er markedsført, flere år før denne lovgivning træder i kraft.

Det bliver altså en lov med tilbagevirkende kraft. Og det kan godt få én til at stille sig selv det spørgsmål: Kan det være rimeligt, at en lov med tilbagevirkende kraft bliver til på grundlag af bemyndigelse?